

ke vlade. Vem, da ni dajati velikega pomena resolucijam, ki jih sklepa visoka zbornica in tega tudi nečem očitati vladi glede na veliko množico resolucij, ki jih tukaj vselej radovoljno sklepamo. Ali da visoka zbornica prihrani vladi celó ta trud, da vrže resolucije v koš, to je popolnoma novo.

Zatorej si usojam svojo tedanjo resolucijo, o kateri se misli, da jo je smatrati rešeno, ako se ta zakom sprejme, umakniti in mesto nje predlagati naslednjo:

(bere) „C. k. vlada se poziva, da še nadalje obrača svojo dobrovoljno pozornost na železniške gradbe v goriški in gradiški.“

Prosim visoko zbornico, da po predloženem odseku spremeni pričujoči načrt zakona v sklep in da ob enem podá resolucijo, katero sem imel ravnokar čast prebrati, visokej vladi. (Dobro!)

Dva okrajna glavarja

v Istri, oba viteza, dala sta povod ostrima interpelacijama v državnem zboru; stavila sta jih poslance Spiničič in Laginja v zvezi z drugimi slovanskimi tovariši.

Prvi je vitez Schwarz, okrajni glavar pazinski, naš dober znanec. Interpelacija našteva vse njegove grehe, katero je podeljal na Kranjskem in vsled katerih je bil preložen v Pazin, kjer je že nekaj let vladal mir in red. Ko je pa vitez Schwarz bival tamkaj le nekaj mesecev, pravi interpelacija, izgnila sta mir in red iz Pazina. Vitez Schwarz je očitno potegnil z italijansko stranko; sprl se je z vsemi hrvaškimi županji, duhovniki in drugimi odličnjaki. Izstopil je iz patriotičnega bralnega društva „Austria“, kjer se že deset let zbirajo večinoma uradniki, ter pristopil laški „kazini“, kjer uradniki po pravilih niti v odbor ne morejo biti voljeni. Postopanje viteza Schwarz proti učiteljem je grozovito. — Dne 2. marca se je vršila sodnijska obravnava, pri kateri so se čitala povsem neresnična, strankarska poročila glavarja Schwarz, po katerih ne gre nikake vere povsem poštenim, neomadeževanim Hrvatom, ki so bili klicani za priče, dočim so se obtoženi Italijani opisali kot uzorni možje. — Vitez Sch. dal je tudi povod, da pazinski Lahi silno brezobzirno nadlegujejo in grdijo vrlega župana dr. Dukiča, ki uspešno vodi težavno županovanje obširne županije pazinske. — Vitez Sch. je dejal celó proti nekaterim osebam, da bo skrbel, da občini pazinski ne bo nikdar neč Hrvat županoval in da občinski zastop pride zopet v laške roke, dasi šteje občina 13200 Hrvatov in le 1.400 Italijanov. Interpelacija navaja še drugih grehov viteza Schwarz, potem pa upraša ministerskega predsednika:

1. Kakó to, da se okrajni glavar, katerega je bilo odpraviti iz dveh okrajev na Kranjskem, kjer je bil sodno obsojen, premesti na Primorsko in se mu izroči vodstvo isterskega okraja, katerega dežela je najbolj potrebna nepristranskih, sposobnih in za duševno in gnetno blagostanje prebivalstva unetih javnih dostojanstvenikov?

2. Ali misli Nj. ekscelencija vodstvo okrajnega glavarstva pazinskega čim prej izročiti nepristranskemu, sposobnemu, za red in mir ter za blagor prebivalstva unetemu možu?

Drugi glavar je vitez Ellusheg, c. k. namestniški svetovalec v Poreču. Interpelacija se spominja njegovega delovanja o volitvah l. 1870. v Sinju. Hrvaške duhovnike je javno psoval in tožaril jih pri cerkveni oblastnji. Njegova pisarnica bila je središče laškemu volilnemu boju; družil se je in popival je s fakini, ki so Hrvatse napadali; hrvaške volilce je gonil iz volilne sobe, italijanske pa je puščal notri; zahteval je vojaško pomoč pod pretvezo, da je v nekaterih va-

seh nastal upor, v resnici pa zato, da bi z bajoneti pritisikal na Hrvatse. Sploh počenjal je tako reči, da tedanji voditelj namestništva, baron Fluck, mu je brzojavno odvezel vodstvo volitev ter odstavil ga od načelstva sinjskega okraja.

Premeščen je bil v Lošinj, kjer je l. 1883 kandidoval za deželni zbor. Da je zmagal, poslušil se je vseh možnih sredstev. Kot deželni poslanec italijanske stranke bil je do l. 1887., ko je prišel kot c. k. namestniški svetnik v Poreč, kjer je tudi zastopnik c. k. vlade v deželnem zboru.

Na to začne interpelacija naštevati celo vrsto grehov, katere je storil v Poreču. L. 1889. dejal je kmetu Matevžu Pavletiču, da bo dal hrvaške volilce pretepati, ako ne bodo volili z italijansko stranko. Pavletič je priobčil vse to in še druge E. besede v „Naši Slogi“; Ellusheg je tožil, a potem lepó na tihem tožbo odtegnil.

Dalje razpravlja interpelacija dogodke ob volitvah l. 1891., ki so zares neverjetni. Zašli bi predaleč, ko bi začeli navajati le poglobitve nezakonitosti.

Interpelacija našteva dalje razne napade na odlične Hrvatse, ki so se pripetili prav v poreškem okraju, in kakó je vodil razne volitve, n. pr. v Oplju in Višnjaju. Kar se tu pripoveduje, bilo bi bi neverjetno — ko bi ne bilo povsem jasno dokazano.

Konečno navaja interpelacija nekaj stavkov iz govora deželnega poslanca kanonika dr. Volariča, ki je dejal, da hrvaški in slovenski poslanci imenovanemu namestniškemu svetniku čisto nič ne zaupajo, in od njega ne pričakujejo nepristranskega postopanja, in sicer niti kot Hrvati in Slovenci, ker se je ves čas svojega službovanja, počenši v Sinju v Dalmaciji pa do današnjega dne kazal kot mož določne politične barve in nasprotnik hrvaškega naroda — niti kot privrženci Avstrije, ker je, kakor to potrjata tudi dva c. k. uradnika, pri javnih shodih z drugimi vred prepeval protidinstično in protiaustrijsko pesem, ki se konča z refrenom „Va fuori d'Italia, va fuori, o stranier“ — in dovoljujejo si uprašati Njega ekscelencija gospoda ministerskega predsednika kot vodjo ministerstva notranjih reči:

Ali so Njega ekscelencija znana fakta glede postopanja namestniškega svetnika viteza Ellushega, katere fakta je moči vsak hip dokazati; ali je eventualno Njega ekscelencija voljan zaukazati o navedenih faktih preiskavo, h kateri bi bilo poklicati v te dogodbe na katerikoli način zapletene osebe in katero naj bi vodili pravični, nepristranski in Hrvatom in Slovencem ne nasprotujoči možje, ter na podlagi dotičnih rezultatov zaukazati kar treba, da se pomiri razburjeno javno mnenje in da se varujejo veljavni zakoni“.

Domače in razne novice

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ učne zavode došli so zadnje dni sledeči darovi.

Dr. Anton Gregorčič, drž. in dež. poslanec, 200 gld. — Duhovni bratje in častitelji dr. Gregorčiča iz radosti, da se mu je zdravlje zboljšalo, zbrali so v ajdovski župnišči 4. t. m. 8 gld. — Fran Kodrič, vikar na Trnovem, 5 gld. — V župnišči šempaskem 6. t. m. zbrani duhovniki 9 gld. 40 kr. — Trgovka Hadolin v Gosposki ulici v Gorici 4 gld. — Fantje iz Oseka zbrali v krčmi pri g. Ličnu 1 gld. 24 kr. — „Ustavljajči“ v krčmi pri „Oču“ na Vojšćici zložili 1 gld. 25 kr. — Alojzij Makovec na Brjah nabral ob navzočnosti g. sodnika 1 gld. 90 kr. — B. P. v Gorici 3 gld. — Drašček Peter, Rozanc Simo, Koren Anton, Santel Anton, Bežek Viktor in Blažon Franc, vsi v Gorici, po 1 gld. — Leopold Bolko, župan v Črničah, 2 gld.

dihljejev“ (ponte dei sospiri), čez kateri so vodili na smrt obsojene. Na drugi strani ozkega rokava so bile strahovite „svinčene strehe“ pod katere so zapirali politične zločince (med drugimi je trpel tu slavni italijanski pisatelj Silvio Pellico). Te strehe je dal Napoleon I. odstraniti. V pritličju dožetove palače so bile preklicane ječe, iz katerih ni nihče več živ izšel. Velezidajnike so tam doli obglavili (med njimi tudi dožeta Marina Falierja), kri se je ocedila po luknjicah v Kanal, a truplo so zašli v vrečo, vrgli je na spodaj čakajočo barko in odpeljali na pokopališče.

Od Piazzette in dožetove palače naprej se razprostira zgodovinska „Riva degli Schiavoni“, kjer so hrvaški in dalmatinski Slovani svoje ladje ustavljali, ko so se z Benetkami trgovali. Še sedaj imajo ti „Schiavoni“, svojo posebno cerkev sv. Jurja, nedaleč od obrežja, kjer se shajajo k božji službi in pojo veliki teden Kristusovo trpljenje v hrvaškem jeziku. Med seboj imajo posebno bratovščino osnovano, ki šteje 80-90 članov. Blizu slovanske je tudi grška (nezdružena) cerkev z gostinjem in šolo v grškem jeziku. Za tema dvema cerkvama dalje proti vzhodu zapaziš obširno zgradbo beneškega arsenala, kjer imajo tudi mal zgodovinski muzej. V njem kažejo uzorce beneškega zidanja, podobne nekdanjih ladij, razno strelna orožje (tudi lesen, z železnimi obroči okovan možnar), beneške trofeje (znamenja zmage) zlasti iz bitke pri Le-

Za otroške vrte: Komac Franc v Gorici 50 kr., v pušici pri Likarju 32 kr. — Josip Štrancar, kapelan v Kamnjah, poslal je lep dar v krompirju, kateri so zbrali tamnojni vaščani.

Bog povrni vsem redoljubnim dobrotnikom.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici imelo je v nedeljo popoldne svoj redni letni občni zbor. Čakati je bilo treba eno celo uro, predno se je zbralo zadostno število udov, da je bilo mogoče zborovati. Naj bi vsi udje skrbeli za to, da bi o pravem času prihajali k zboru, ker čakanje je sitno in vsakomur neprijetno.

Ko se je zbralo zadostno število udov, otvori predsednik v. g. dr. A. Gregorčič občni zbor, pozdravi navzoče in zahvali, da so prišli ter tako omogočili zborovanje. Nadalje omeni, da po starih pravilih se je občni zbor vršil že v decembru, po novih pravilih pa bi se moral vršiti najdalje do konca marca. Letošnji občni zbor se je pa nekoliko zakasnil, ker z novim letom, ko je največ dela, smo dobili novega denarničarja, a še najbolj zato, ker predsednik zaradi bolezní ni mogel baviti se z društvenimi posli.

No to se preide k dnevnemu redu. Knjižničar in gospodarnik gosp. Josip Hrvatin prečita namesto odsotnega tajnika letno poročilo, katero je vsak ud dobil tudi tiskano z vabilom in računom vred. Poročilo odobri se soglasno.

Društveni denarničar č. g. Simon Gregorčič je poročal o računih za čas od 1. maja do 31. dec. 1892. ter o proračunih za l. 1893., katere so udje dobili tiskane v roke. Gospod denarničar je najpoprej obširneje pojasnil, da društvo ima dva zaloga: *bolniški in upravni*, ki sta drug od drugega neodvisna; vendar pa imata med seboj tesno zvezo, iz katere nastajajo tudi obema skupni dohodki in stroški, vsled česar imao o poleg računov za vsak zalog tudi račun za skupne zadeve; takó imamo zdaj *tri račune*, dočim je bil poprej en sam račun. — Na to poroča o računih in proračunih ter dostavlja pri vsaki točki potrebna pojasnila. Občni zbor soglasno potrjuje vse predložene račune in proračune.

Ker mora vsako podporno društvo pri občnem zboru določiti za sledeče leto časnika, v kateri se bo objavljali društveni oglasi, določil je občni zbor v ta namen po §. 36. dr. pr. goriški tednik „Soba“.

Posamični nasvetov ni bilo. Pač pa omeni gosp. predsednik pri tej točki, da je društvo zadnja leta bolj omrtvelo, kar se tiče veselja, da pa utegnajo tudi na to stran nastopiti boljši časi. — Dalje omeni, da doslej se sprejemali v društvo udje le iz goriškega mesta, iz okolice pa ne, kajti društvo bo imelo z bolniki zunaj mesta velike stroške zaradi zdravilca, ki mora iti v okolico, kolikorkrat je potreba. To bi utegnulo biti za društvo nevarno, zlasti v časih, ko bi razsajale v teh krajih kake kužne bolezni. — Ker se pa naši okoličani čedalje gosteje oglašajo s prošnjami, da bi jih sprejeli v društvo, zlasti iz Solkana, iz Mirna, iz Rupe in iz Opatjegasela, bilo bi dobro, ako bi jim mogli ustreči takó, da bi udje zunaj Gorice v slučaju kužnih bolezni ne spravljali v nevarnost sedanjega bolniškega zaloga. To bi se morebiti dalo doseči s tem, da bi se v našem društvu osnoval poseben bolniški oddelek za ude zunaj Gorice; oni bi imeli svoj bolniški zalog, a imeli bi lahko tudi drugačne tednine in podpore, n. pr. enake z onimi pri okrajni bolniški blagajnici. S tem bi bilo ustreženo slovanskim okoličanom, naše društvo bi pa ne prišlo v nikako nevarnost. Predsednik predlaga: občni zbor najnaloži prihodnjemu odboru, da preišči to tem, ali in kakó bi se dala gori opisana misel uresničiti. Zbor sprejme soglasno ta važni predlog.

Zadnja točka bila je volitev, predsednika, 10 odbornikov, 3 namestnikov, 5 razsodnikov in 3 pregledovalcev računov. Izvoljeni so bili soglasno vsi doseđani gospodje, razun par njih, ki so naprej odklonili vsakoršno novo izvolitev. **Predsednikom** je bil soglasno izvoljen g. dr. Ant. Gregorčič; v **odbor** pa g.: Berbuč Ivan, Cvetrežnik Miha, Fon Anton, Hrvatini Josip, Kavčič Ivan, Lodata Lenard, Musič Josip, Prinčič Karol, dr. Aleksij Rojic in Fran Sivec; **namestniki**: Kopač Jernej, Drašček Peter in Tomazič Josip; **razsodniki**: dr. Hilarij Zorn, Franjo Ferfila, Ernest Klavžar, Andrejčič Janez, Karol Komac; **pregledovalci računov**: dr. Fr. Kos, Benedikt Poniz in Ivan Drufa. — Po dokončani volitvi predsednik občni zbor zaključni.

† **Ivan Fabiani.** — Iz Šmarj nam pišejo: Dne 7. t. m. umrl je v Šmarjah v komenski dekaniji upokojeni vikar č. g. Ivan Fabiani, zlatemašnik. Rajnik se je rodil l. 1807. v Kobditju na Krasu; šolal se je v Gorici in dve zadnji leti gimnazije v Ljubljani, od kjer je vstopil v goriško semenišče. Posvečen v mašnika služboval je najprej nekaj časa na St. Viški gori, potem v Rencah in dalje zaporedoma v Nabrežini, v Sempolaji, v Pliskovici in v Branici. L. 1886. je praznoval v Stanjelu zlato mašo.

Stopivši v pokoj preselil se je na Erzelj v ljubljanski škofiji, kjer je opravljal vkljub visokej starosti z vso strogostjo in natančnostjo službo dušnega pastirja; nazadnje je bival v Šmarjah, vedno delaven in goreč za božjo čast in za blagor ljudstva. Veliki teden je obolel in ker se je premalo varoval, shujšala se mu je bolezen tako, da je po kratkem času mirno v Gospodu zaspal. Umrl je za brupo.

Slovesni pogreb vrtil se je v ponedeljek 10. t. m. Udeležilo se ga je obilo ljudstva in duhovščine; prečastiti gospod dekan komenski sam ga je vodil. V šmarjske župni cerkvi je imel omenjeni gospod dekan nagovor do ljudstva, v katerem je poudarjal blage lastnosti pokojnika; marsikdo je bil ginjen od solz. Truplo so prenesli na željo rajnika iz Šmarj na stanjsko pokopališče k sv. Gregorju, kamor ga je spremljalo premmogo ljudstva; šmarjski pevci so mu tam zapeli nagrobnico, potem se je ljudstvo razšlo.

Pokojnik je bil vzgleden duhovnik, met za vse dobro, ter gorko je ljubil svoje ljudstvo, za kojega koristi se je potegoval pri vsakej priliki. Bil je tudi velik prijatelj šole; poučeval je jako rad in še na stare dni je v Branici opravljal službo ljudskega učitelja. Bil je pa tudi vselej vrl Slovenec, ponosen na svoj rod, in njegova gostoljubnost, katero je marsikdo skušil, je bila prava slovanska gostoljubnost. Naj v miru počiva!

Od nekod iz hribov priobčili smo v zadnji številki dopis, ki je vzbudil mnogo smeha. To je bil tudi naš namen. Pisan je bil v hribovskem narečju, toda iz peresa, ki je imelo nekaj šole; zato narečje ni bilo povsem čisto. Dopis smo priobčili le za — šalo.

Vkljub temu se je oglašil nekdo naših naročnikov, češ, da dopisnik je njega mislil. Nam se zdi, da naš g. naročnik se moti. Zaradi dopisa, kateri smo priobčili le kot izvirno šalo iz hribov, se ni treba nikomur žaljenega čutiti, ker uročil je edino le nekoliko smeha na račun — dopisnika.

Tiakovna pravda proti „Novi Šoči“ vrtila se bo pred protniki danes in jutri teden. Nemača Baša bo zastopal čid dr. Graziadio Luzzatto, urednika pa bo zagovarjal dr. M. Laginja iz Pulja. Ni dvoma, da se bo udeleževalo te obravnave vse polno poslancev od slovanske in laške strani. Še posebe pa vabimo k obravnavi Luzzattove slovenske kliente, da bodo slišali, kake politične in juridične nazore, zlasti z ozirom na Slovence, bo mož razvijati, da se bodo znali potem primerno razvati.

Druga novice, politične, domače in razne glej v priloženi 8. št. „Primerca“.

zovalec od daleč niti ne opazi, da te slike neso s kistom izdelane. Zato se tujci ne morejo zadosti načuditi krasoti cerkve sv. Marka.

Južno od zvonika se razprostira manjši trg „Piazzetta“ imenovan, koncem katerega (ob morski strani) stoji dva velikanca stebra: jeden nosi krilatega leva, drugi pa kip sv. Teodora, ki je bil najstarejši patron beneškega mesta. Na zahodni strani Piazzette stoji stara knjižnica, ki je v zvezi s kraljevo palačo. Na prsobranu vrh tiste strani, ki je na Piazzetto obrnjena, stoji 26 kipov, katere so izdelali učenci Sansovina, najiminentnejšega beneskega kiparja. Zadi za to zgradbo je stara kovnica denarja „la zecca“, od tod izraz cekin. Nasproti stari knjižnici se vzdiga slavnoznana dožetova palača („Palazzo ducale“), v kateri je sedaj shranjena tudi imenitna knjižnica sv. Marka. Proti Piazzetti je ta palača 70 m. dolga in nekaj več proti morski strani. Ob teh straneh drže od spodej lope okoli in tudi prvo nadstropje krase polustebri z šiljastimi oboki. Sredi palače je prostorno dvorišče z dvema umetnima vodnjakoma. Z dvorišča vodijo široke stopnice mimo dveh velikanov v prvo nadstropje in od tod „zlate stopnice“ v drugo, kjer je vse polno krasnih slik, ki spominjajo na nekdanjo slavo in sijajnost beneske. Dalje se nahajajo v dožetovi palači poleg knjižnice tudi starinski kipi in zbirka starih zemljepisnih kart. Za palačo se vidi glasoviti „most vz-

pantu in ostanek stare državne ladje „bu-cintoro“, na kateri se je doza vozil vsako leto na vnebohod še sijajnim spremstvom na odprto morje, metal zlat prstan vanj, govoreč pomenljive besede: „Mi se ženimo s teboj, o morje, v znamenje pravega in večnega gospostva!“

Proti jugozahodni strani zapaziš se zvonika sv. Marka carinarsko poslopje „la dogana“ in dalje onstran rokava „Giudecca“ na istoimnem otoku lepo cerkev „S. Giorgio Maggiore“ v podobi križa se zvonikom podobnim onemu sv. Marka. Cerkev je sicer umetno zidana, ali ima malo lepote, razen krasno rezljanih stolov v koru za oltarjem. Dalje proti zahodu je znamenita cerkev sv. Boštjana in malo bolj na desno sv. Marije „ai Frari“. Obe sta zelo lepi ter imata krasne slike in spomenike. Še bolj na desno se Ti pokaže ukajeno poslopje, kjer se vedno vzdigajo goste megle dima, to je kolodvor na drugem koncu velikega kanala. Od tod vodi na suho v Mestre 3600 m. dolgi most čez 222 obokov, ki je stal 350.000 goldinarjev. Od Mestra dalje razprostira se daleč okoli popolnoma ravna Beneška nizina tja do podnožja Alp.

In sedaj obrnimo pogled tudi na to velikansko pogorje, daleč tje proti severu, kjer leži naša mila slovanska domovina. Kader je zrak čist, vidi se z Markovega zvonika prav dobro istrska obala z njenimi mesti tje gori do Trsta. Tudi visoki oglejski zvonik se lahko razloči in za njim

se beli dolga vrsta Julijskih snežnikov, nad katerimi kraljuje očak Triglav. Krasen je pogled na te velikane zlasti spomladi, ko so še pokriti s snežno odejo, in proti večeru, ko solnce zadnje svoje žarke vanje vpira in jih obsipa z milim bliščem večerne zarje. Teško se loči človek od tega pogleda, posebno če mu srce čuti, kako biva na poduožji teh gora in za njih slemení.

Na zvoniku sv. Marka je vedno dosti obiskovalcev raznega stanu in raznih jezikov. Ko sem bil prvič na njem (dne 2. marca), zdelo se mi je, da slišim znano govorico. Ni mi bilo treba dolgo poslušati in koj sem razumel, da imam pred seboj tri slovenske mladeniče rokodelskega stanu, in sicer Goričane. Ogladali so si mesto potem pa ogledovali napise, katerih je vse polno po zvonikovih stebrih. „Slovenskega napisa ni nobenega tu“, spregovori jeden med njimi; „zapišimo se po slovensko, da se bodo tudi naš jezik tukaj spoznal“. Potem so zapisali svoja imena in ko so odšli, čital sem: „Stanič iz Gorice“ itd. — Tako pa nesta mislila ona dva Slovenca, ki sta se podpisala l. 1888 blizu istega mesta tako le: „Joseph Pacher aus Flitsch“ in „Anton Arko aus Reinfiz“. Gotovo sta tudi ona dva gledala proti svoji domovini in spominjala se je, a vendar nista imela zadosti poguma, očitno spoznati jo, kakor to delajo n. pr. Madjari. Zalostna nam majka, da moramo vedno biti „podlaga tužjevi peti“.

S. R.

Novost v telegrafiki iz piketa in svilo	Uzorci na vse kraje prosto poštno	Pecobnosti v iznosnem blagu in perila
Priznana najboljša in najnovjša SUKNA		
za spomladanske in poletne potrebe, od najcenejših do najdražjih vrst, pravo in trdno barvo, za obleke, vrhanke in vsake potrebe, razpoložljiva po poštnem prevozu po tropskih in cesnih tleh na drobno zasobnikom in krojačem? Zaloga c. kr. priv. tvornice za črna sukna in volneno blago		
MORIZ SCHWARZ, Zwittau bei Briinn.		
Sukna za uniforme, nepromočljivi lodni in lovski sukna, porvieni in dosingini za naložne obleke. Popolni plodi itd. Blagó za ženske obleke vse novosti v največji izbiri.		
Vsak poskus vedí k trajnem kuperanju.	Knjige z uzorci za krojače pošilja nefrankovano.	Priznana pl- ama iz vseh ljubških krogov

Krasno usorco zasobnikom pošilja zasobni in franko.

Bogate knjige z uzorci, kakor nih še ni bilo, za krojače nefrankovano. Jaz me pošiljam za 2 1/2 ali 3 1/2 goldinarjev pri metru, ne dajem daru krojačem, kakor to dela konkurenci na račun zadnje roke, ampak imam le **trdne in čiste cene**, tako, da mora kupiti vsak zasobnik dobro in ceno. Prosim torej zahtevati le moje knjige z uzorci. Svarim tudi proti pismom konkurence, ponujajočej **dvakrat toliko popustka.**

SNOVJI ZA OBLEKE

Peruvien in dosking za čistito **šuhovičino**, predpisane snovi za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterance, oganjence, telovadce, **šureje sukna za biljarde in igralne mize, preproge za vozove, lesen nepromočnen za lovsko suknjo, snovij za prati potne ogrtače od gl. 4-14 itd. — Kdor hoče kupiti vredno, poštano, volneno sušene blago, ne pa dober kup čunje, ki so komaj toliko vredne, kolikor se plača krojaču, obrne naj se do**

Ivana Stikarovsky v Brnu
(v tem Manchestru Avstrije).

Največja zaloga fabriškega sukna, v vrednosti 1/2 milijona gl.

Da pojasnim velikost in zmoglost izjavljam, da moja **reka zbiruje največje izvažajoče sukna v Evropi**, izdelovanje kamgarov, potrebnih za krojače in veliko knjigovoznic le za lastne namene. Da se prepriča o vsem tem, prosim **slavno občinstvo**, da si, kadar mu prilika nanese, ogleda velikanske prostore **mojih prodajalnic**, kjer ima posla 150 ljudi.

Posilja se po poštnem povzetju.
Dopisuje se v nemškem, češkem, ogrskem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku.

Čista krv
zdravje!

Razne bolezni, lišaji, spuščaji, blodost, splošna utrujenost, slabost, se izgubijo pri zdravi krvi. Mi jamčimo za gotovi vseh pri uporabljanju naše metode.

Pri vprašanjih je priložiti povratno marko.

„Office Sanitas“, Paris
3 0. Faubourg Montmaitre.

Andrej Jakil
strojarski mojster [tovarnar]
v Rupi pri Mirnu
otvoril je v Gorici, na levem voglu s Kornja v Gosposko ulico (št. 12.)
prodajalnico usnja
in vseh v čevljarsko stroko spadajočih potrebščin. Vse usnje izdeluje v lastni tovarni in pod svojim nadzorstvom. Zató more postreči svoje p. n. gg. odjemalce dobro, točno in po zmernih cenah.

Proda se

hiša z vrtom, dvoriščem in vodnjakom tik glavne ceste v Št. Petru pri Gorici. Posebno je hiša pripravna za k. mo ali prodajalnico. Več se poizve pri gospoj **Ani Stieglar** in gosp. **Loventiču** v Št. Petru pri Gorici.

NAJVEČJA IN NAJBOLJŠA ZALOGA
Nagrobni vencov in trakov za vence.

Nadalje umetne cvetlice, vence za neveste, rože za cerkve, paramente, vence iz kovine in porcelana, palme, cvetke za nove maše in poroke, rakve, mrtvaške obleke, pregrinjala in blazinice, venčne tančice, čevlje, nogavice, papir in druge reči za olupljanje rakev, zlate i srebrne črke, prave voščene sveče (Kopačeve) itd. itd.

Naročila od drugod se točno in vestno izvršujejo in sicer po poštnem povzetju.

Vse po najnižih cenah priporoča

K. Riessner i Sin
v mnski ulici št. 10. v GORICI.

J. Pserhofer-ja I. Singerstrasse 15. Wien.

Kričistilne kapljice, nekaj imenovane **universalne kroglice**, znano domačo odvajajoče sredstvo. Jedna skatljica z 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek deset. skatljice 1 gl. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gl. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porte, in stane 1 zavitek kroglice 1 gl. 25 kr., 2 zavitka 2 gl. 30 kr., 3 zavitki 3 gl. 35 kr., 4 zavitka 4 gl. 40 kr., 5 zavitkov 5 gl. 50 kr., 10 zavitkov 9 gl. 30 kr. (Manj, kot jeden zavitek se ne pošilja).

Prosimo, da se izrečno zahteva

„J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in posli je, da ima pokrov vsake skatljice isti podpis **J. Pserhofer** v različnih pisanih, katerega je videti na navodilu za porabo

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto poštno 65 kr.,
Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.,
Amerikansko mazilo za trganje, 1 posodica 1 gl. 20 kr.,
Prah proti potenju nog, skatljica 50 kr., poštno prosto 75 kr.,
Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštno prosto 65 kr.,
Žiljenska esenca, (pražke kapljice) steklenica 22 kr.,
Angleški balsam, steklenica 50 kr.,
Fijakerski prsni prašek, 1 skatljica 25 kr., poštno prosto 60 kr.,
Tanokininska pomada, J. Pserhoferja, posreduje rast las, skatljica 2 gl.
Univerzalna plašter, prof. Stodda, posodica 50 kr., poštno prosto 75 kr.,
Univerzalna čistilna sol A. W. Düricha, domače sredstvo proti posledicam slabe probave, 1 zavitek 1 gl.

Raznovrstnih izdelkov dobivajo se še drugo tu in inozemske farmaceutično specializirane, ki se bilo po vseh avstrijskih časopisnih oznanjenih, in so na zahtevanje točno in v celoti posredujejo tudi predmeti, kojih ni v zalogi.

Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej poslati; večja naročila tudi po poštnem povzetju.
Pri dopisiljavni denarja po poštni nakaznici, stane porto dosti manj kakor po povzetju.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
zavaruje
človeško življenje
po vseh kombinacijah
mnogo ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 45%.

Za škodo izplačala je doslej banka „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 uplačala je 35 gl. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gold.
2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1352 gl. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gl.
3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1393 gl. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gl.
4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal la 80 gl. 16 kr., prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gl.
5. Marija Lenčkova, posestnica na Blaniči ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882, izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gl., da si je bilo uplačane zavarovalnine le 2292 gl. 16 kr.
6. Ivan Vlah, posestnik v Jusčih, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gl. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gl. Na obe zavarovanji uplačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsega skupaj 192 gl. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gl.
7. Ivan Železnikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gl. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 uplačal je 381 gl. 60 kr. „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gl.
8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876. ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gl. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500.
9. Andrej Velikajne, gostilničar v Ilirskej Bistrici bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gl. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej izplačala udovi 1000 gl.
10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranju, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gl. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gl. 20 kr.
11. Ernesta Jelusičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gl. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1600 gl.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani v lastni hiši, Gosposke ulice št. 12.

Ustanovil l. 1767 Johann Jakob Samassa.

ALBERT SAMASSA
c. in kr. dvorni zvonar
v Ljubljani

Harmonični in melodični glasovi z izborno pripravo za zvonjenje. Zvonove do 40 centov more zvoniti en sam mož. Čista kovina s srebrobelo bliščobo. Močan čist glas. — **Garancija pet let.**

Cerkvene priprave iz masivnega bronu: svečniki, lustrí, svetilke, oltarni križi, kánonske tablice, lonci za cvetlice itd., dalje gasilnice, pumpe, ograje pri studencih, ventili, itd.

Občine in požarne straže dobé naročila tudi na obroke.

Ceniki brezplačno!
Štiri častne diplome. 21 svetinj.

Prepotrebna za vsako hišo je

Kathreiner-jeva Kneippova sladna Kava

z okusom prave kave. Ta daje nedosegljivo prednost, da se more opustiti škodljivo uživanje čiste ali pa pomešane prave kave ter pripravljati še veliko okusnejša in pri tem zdravejša ter redilniša kava. — **Nepresegljivo** kot primes k pravi kavi. **Jako priporočljivo** za ženske, otroke in bolnike. **Ponarejanj** treba se je skrbno ogibati. — 1/2 kila po 25 kr. **Dobiva se povsod.**

Edino pravo v belih paketih s podobo župnika Kneippa kot varstvena znamka.

Izdajatelj in odgovorni urednik **And. Gabršček**. — Tiska **A. M. Obizzi** v Gorici.